

opory, jak bylo vyloženo, a bylo tudíž zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 3090.

Z n á m k y: I. K pojmu ochranných známek. — II. Výrok, popírající podobnost dvou známek, nelze založiti na předpokladu, že některý kupec bude je snad na základě mylného usuzování pokládati za známky různých podnikatelů.

(Nález ze dne 10. ledna 1924 č. 256.)

Prejudikatura: Boh. 1053 adm.

V ě c: Ph.M. Eugen V. F. v Dol. St. (adv. Dr. Otto Gellner z Prahy) proti ministerstvu obchodu (odb. rada Karel Weber) (za spolužal. stranu adv. Dr. Václ. Duras z Prahy) o ochranné známky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 5. července 1920 zamítlo min. obchodu žalobu, již se st-l na základě § 3 známek. nov. z 30. července 1895 č. 108 ř. z. domáhal výmazu známky zapsané pro firmu »Tatra«, společnost pro sbírání a zužitkování léčivých bylin a lesních plodin s r. o. v Trenčíně, neuznav jednak, že známka žalující i žalované strany označuje stejný druh zboží, jednak popřev, že by obě známky si byly ve smyslu uvedeného předpisu zákonného podobny. Nss nálezem Boh. 1053 rozhodnutí to zrušil ke stížnosti nynějšího st-le pro nezákonnost. V důvodech onoho nálezu nss označil jako vadu řízení, že úřad posuzuje otázku, zdali obě skupiny zboží, pro něž známky byly zapsány (t. j. s jedné strany kosmetické lékárnické a dietetické přípravky Elsafluid a Elsapilulky, s druhé strany rostlinné esence) jsou stejného druhu, opomenul vyslechnouti znalce; nezákonnost pak shledal soud v tom, že úřad při posuzování podobnosti známek vycházel z nesprávného pojetí zák., ježto nezkoumal, je-li tu možnost omylu o původu zboží, nýbrž popřel podobnost sporných známek jedině na základě úsudku, že slovo »Elsa« a »Fluid« neodvládají celkový dojem známky fy. Tatra, pokládaje za rozhodné již to, může-li obyčejný kupec při obyčejné pozornosti oboje známky rozlišiti.

Vydávajíc nové rozhodnutí ve věci min. upustilo se sřetelem k vyžádaným jím dobrým zdáním obchodních a živnostenských komor, od prvního zamítavého důvodu dřívějších rozhodnutí, že totiž jde o zboží různého druhu, popřelo však znovu podobnost známky fy. Tatra se známkami firmy si stěžující.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou uváživ toto:

V první části důvodů nař. rozhodnutí dospívá žal. úřad k závěru, že »sporné známky obou stran přes to, že obsahují slovo »Elsa« nemohou vzbuditi domněnku, že zboží jimi označené pochází z téhož závodu, úvahou, že slovo »Elsa« jakožto obvyklé ženské jména svým pojmem neukazuje nikterak na původ zboží z určitého podniku«. Tato úvaha jest po názoru soudu v rozporu s pojmem známky, na němž jest veškeré právo známkové vybudováno. Známkami ve

smyslu práva známkového jsou podle § 1 zn. zák. z 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. zvláštní značky určené k tomu, aby zboží rozlišovaly od zboží stejného druhu. Znamky jsou tedy »zvláštní značky« (besondere Zeichen) — na rozdíl od údajů, o nichž mluví § 10 téhož zák.; označením rozlišujícím zboží určitého závodu od stejného zboží jiných závodů nejsou známky svým obsahem, jak tomu jest při jménu, firmě a pod., nýbrž stávají se jím teprve tím, že jsou se zbožím uvedeny ve spojení, t. j. tím, že zboží (nebo obal jeho § 11) jest takovouto »zvláštní značkou« opatřeno.

Jest proto nesrovnatelně se zákonným pojmem známky, ale také s předcházejícími vývody rozhodnutí samého, jestliže rozhodnutí to, ač uznává, že slovo »Elsa« samo o sobě nebo ve spojení s jinými součástkami jest distinktivní — což v dané souvislosti zahrnuje uznání, že toto slovo jest způsobilé původ zboží ze závodu st-lova označovati, — spatřuje okolnost rozhodnou pro posouzení podobnosti známek st-lových se známkou spolužal. firmy v tom, že slovo »Elsa« svým pojmem neukazuje na původ zboží z určitého podniku.

Z povahy známek jako »zvláštních značek« zboží vyplývá však také, že ochrana, kterou zákon z n á m k á m poskytuje (§ 2 zn. zák.: výlučné právo užívati známky, § 3 zn. novely z 30. července 1895 č. 108 ř. z.), nemůže býti frustrována tím, že by jinému podnikateli bylo přiznáno právo užívati známky cizí nebo její charakteristické součástky, jestliže vynechá jméno nebo firmu majetníka chráněné známky nebo nahradí je jménem či firmou svojí. Proto neprávem poukazuje nař. rozhodnutí v dalších vývodech k tomu, že známka st-lova č. 441/Záhřeb obsahuje také jméno chránitelovo »Feller«.

Usuzuje-li žal. úřad dále, že různosti obou známek musejí přivést kupce na myšlenku, že jde o známky dvou různých chránitelů, protože by nemělo významu, aby si jeden chránitel dal zapsati dvě ochranné známky výpravou sice podobné, ale v hlavní součásti rozdílné, nemohl ani v tom soud dáti úřadu za pravdu. Jest notorické a také zákon známek v § 8 respektuje faktum, že podnikatelé dávají si registrovati i více známek, tedy i známky různé a to někdy i pro totéž zboží.

Vyvozoval-li by kupec, že známky označují původ z různých podniků, z toho, že jsou z části sobě podobné, z části různé, byl by úsudek takový, i kdyby se jeho možnost připustila, zřejmě zcela mylný. Ve smyslu § 3 zn. nov. z r. 1895 sluší uznati známky ve smyslu práva známkového za podobné, může-li je obyčejný kupec při obyčejné pozornosti zaměnit, t. j. pokládati za známky označující původ z téhož závodu, nelze však výrok podobnost popírající založiti na předpokladu, že některý kupec je snad bude v důsledku nesprávného u s u z o v á n í pokládati za známky podnikatelů r ů z n ý c h.

Žal. úřad uznáv, že slovo »Elsa« jest samo o sobě distinktivní, což, jak bylo již poznamenáno, v dané souvislosti znamená, že samo o sobě může označovati původ ze závodu st-lova, dospěl k závěru, že známka firmy »Tatra« toto slovo rovněž obsahující není přes to známkám st-lovým podobna, ve smyslu §u 3 novely, jedině tím, že jednak mylně vykládal právní pojem známky, jednak opíral se o úsudky sobě odporující nebo zřejmě mylné.

Nařikane rozhodnutí bylo proto zrušiti podle § 7 o ss.